

INTERVENCIÓ DE CONSERVACIÓ I RESTAURACIÓ DE LA PINTURA SOBRE TELA *ARBRE DEL ROSER* DEL MUSEU COMARCAL DE MANRESA

CLASSIFICACIÓ GENÈRICA: Pintura sobre tela
OBJECTE: Quadre
MATERIAL / TÈCNICA: Pintura a l'oli
TÍTOL / TEMA: *Arbre del Roser*
AUTOR: Desconegut
DATA / ÈPOCA: Finals segle XVII
DIMENSIONS: 234 x 350 cm (sense marc)
PROCEDÈNCIA: Museu Comarcal de Manresa, Manresa (Bages)
NÚM. DE REGISTRE DEL CRBMC: 12109
COORDINACIÓ: Maite Toneu
RESTAURACIÓ: Ruth Bagán, Irene Panadés i David Silvestre
ANY/S DE LA RESTAURACIÓ: 2013

NOTES HISTÒRIQUES

El quadre, de finals del segle XVII, té la particularitat que forma parella amb un altre quadre que s'exposa a la sala del Barroc del Museu Comarcal de Manresa (MCM), l'*Arbre amb sants i santes dominics*. Aquest últim el va restaurar el Centre de Restauració de Béns Mobles de Catalunya (CRBMC) fa alguns anys, i, per la seva importància, va formar part de la publicació commemorativa dels 30 anys de l'existència d'aquest centre, *30 anys 30 obres*. Les dues pintures procedeixen de l'església de Sant Pere Màrtir, dels dominics de Manresa.

ESTAT DE CONSERVACIÓ

La pintura estava molt deformada a causa dels plecs que s'havien format per un antic i incorrecte emmagatzematge. Aquests plecs eren la causa de la majoria de les pèrdues de capa de preparació i pictòrica que patia el quadre.

La principal problemàtica que presentava l'obra eren uns greus aixecaments de la capa pictòrica, a l'entorn de les pèrdues, i una brutícia superficial molt adherida a la pintura i de difícil eradicació.

Així mateix, hi havia dues grans pèrdues de tela a la part superior i inferior de la obra, que coincidien amb la zona en què el bastidor d'origen tenia unes frontisses. Es tractava d'un bastidor plegable, de la mateixa manera que ho era el bastidor de la pintura que fa parella.

La degradació més enigmàtica la donava un gran tall en forma d'U, que per les seves característiques semblava fet voluntàriament.

PROCÉS DE CONSERVACIÓ-RESTAURACIÓ

El tractament sobre el suport ha consistit a minimitzar les deformacions i plecs, a suturar el gran tall i a aplicar empelts de tela a les zones perdudes. Ha estat necessari aplicar un reforç perimètric de tela amb la mínima quantitat d'adhesiu termoplàstic.

El nou bastidor que s'ha escollit és de fusta i alumini, de tensió selectiva, que combina la necessària lleugeresa amb una òptima estabilitat. La fase de fixació de la policromia ha consistit a aplicar un adhesiu cel·lulòsic inert i a aplanar els aixecaments.

La neteja s'ha fet amb un sistema aquos de pH controlat. Ha calgut gelificar la solució i aplicar-la repetidament en diverses sessions, fins a aconseguir eliminar per capes tots els estrats de la brutícia, que estava fortament adherida.

Per acabar, s'ha donat una última capa de vernís protector amb una resina de baix pes molecular, de gran estabilitat i fàcil remoció. La presentació final del quadre s'ha fet seguint un criteri de tipus arqueològic, idèntic al que es va dur a terme en la intervenció de l'obra que li fa parella; d'aquesta manera es garanteix l'homogeneïtat del discurs expositiu del conjunt.

Foto general del quadre abans de restaurar

Detall del tall en forma d'U

Muntatge al nou bastidor

Quadre un cop finalitzat el procés de restauració-conservació